

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.V.35.225/2018/3. szám

A tanács tagjai: Dr. Lomnici Zoltán a tanács elnöke
 . Stefancsik Márta előadó bíró
 Dr. Kurucz Krisztina bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: dr. Fülöp Péter Ügyvédi Iroda

Az alperes: Nemzetgazdasági Miniszter

Az alperes képviselője: dr. Novoth Zoltán jogi szakvizsgálóval
rendelkező kormánytisztviselő

A per tárgya: adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági
felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

Az elsőfokú bíróság határozata: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi
Bíróság 2018. február 13. napján kelt 16.K.33.061/2017/3. számú
ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 16.K.33.061/2017/3.
számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, felülvizsgálati
kérelemmel támadott részében hatályon kívül helyezi és a keresetet teljes körűen elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 600.000 (azaz hatszázezer)
forint elsőfokú eljárási, 300.000 (azaz háromszázezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy, fizessen meg az államnak felhívására 1.500.000 (egymillió-ötszázezer)
forint eljárási és 3.447.300 (azaz hárommillió-négyszáznegyvenhétezer-háromszáz) forint
felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Elnöke 2013. július 16-án a felperesnél a 2011. január 1.-2012. december 31. időszakra általános forgalmi (áfa) adónemben lefolytatott bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzés felülellenőrzését rendelte el.
- [2] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Hivatala Felülellenőrzési Főosztály (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) a 2014. február 20-án kelt határozatával a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-budapesti Adóigazgatósága 2013. május 8-án kelt határozatát megváltoztatta, a felperes terhére 2011. 12. hónapra 34.473.000 Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözetet állapított meg, kötelezte ezen összeg, valamint 17.236.000 Ft adóbírság és 6.648.000 Ft késedelmi pótlék megfizetésére.
- [3] A fellebbezés folytán eljáró alperesi jogelőd, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Elnöke (a továbbiakban: alperes) a 2014. május 12. napján kelt határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Határozatát az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 11. § első bekezdésére, 55. § (1) bekezdésére, 68. §-ára, valamint a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Sztv.) 15. § (3) bekezdésére, 18. §-ára, 23. § (1) bekezdésére és 28 § (1)-(2) bekezdésére alapította.
- [4] Határozata indokolása szerint a felperes a P. H. Kft.-től (a továbbiakban Kft1.) 137.891.921Ft + 34.472.980 Ft áfa összegben gépjárműalkatrész értékesítésről fogadott be két számlát, amelyek nettó értékét a beszerzés napján a "814. Eladott áruk beszerzési értéke" főkönyvi számla tartozik oldalán, pozitív előjellel elszámolta a ráfordításai között, majd ugyanezen a napon negatív előjellel is lekönyvelte a 814-es főkönyvi számla tartozik oldalán. A számviteli nyilvántartásokból a beszerzett alkatrészek kivezetésre kerültek, azokat a felperes a vagyona részeként nem tartotta nyilván, nem szerepeltek a vizsgált időszak mérlegeiben és a beszámoló részét képező kiegészítő mellékletekben, a könyvvizsgáló által hitelesített beszámolóknak. A felperes az alkatrészek vonatkozásában káresemény miatti megsemmisülést, értékvesztést, selejtezést nem számolt el.
- [5] Értékelte az alperes a felperes által a P. Ny.Kft.-vel (a továbbiakban: Kft2. 2011. november 24-én megkötött bizományosi szerződést, a 2013. november 23-i szerződés-hosszabbítást, a leltározási jegyzőkönyvet és leltárjegyzékeket, kapcsolódó vizsgálatot folytatott a Kft2.-nél, és megállapította, hogy a számla szerinti alkatrészek a bizományosnál sem kerültek számviteli nyilvántartásba, a felperes azokat a vállalkozásából véglegesen kivonta. A bizományba átadott termékeket azok értékesítéséig a felperesnek könyveiben készletként szerepeltetnie kellett volna. A felperes a helyes könyvvitelről tudomással is bírt, mert a Kft2.-nek szintén bizományosi értékesítésre átadott papírkészletet az áruk nyilvántartására használt 2512 főkönyvi számlán idegen helyen tárolt bizományba adott készletként kimutatta.

A kereseti kérelem és az ellenkérelem

- [6] A felperes keresetében a másodfokú határozat elsőfokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezését, másodlagosan az alperes új eljárásra történő kötelezését kérte.
- [7] Előadta, hogy az adóhatóság a döntéshozatalhoz szükséges tényállást az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 97. § (4) bekezdésének, 2. § (3) bekezdésének, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50. § (1) bekezdésének és 2. § (3) bekezdésének sérelmével nem tárta fel, illetve a valóságtól eltérően állapította meg, hogy a Kft1.-től vásárolt termékeket a vállalkozásból kivonta. A valóságban azokat a bizományosi

szerződés keretében a Kft2.-nek adta át, a revízió a termékeket hiánytalanul fellelte, és leltározta. Eljárási jogsértésként jelölte meg, hogy a Kft1.-nél végzett vizsgálat eredményét vele az adóhatóság nem ismertette.

- [8] Hivatkozása szerint a könyvelés hibája miatt legfeljebb mulasztási bírság lett volna kiszabható.
- [9] Az alperes a kereset elutasítását kérte a határozatában foglalt indokok alapján.

Az elsőfokú ítélet

- [10] Az elsőfokú bíróság a 2016. június 6-án kelt 16.K.27.542/2016/5. számú ítéletével a másodfokú határozatot az elsőfokú határozatra kiterjedő hatállyal - új eljárásra kötelezés nélkül - hatályon kívül helyezte és az alperest 800.000 Ft perköltség megfizetésére kötelezte.
- [11] Az általa kirendelt igazságügyi szakértői vélemény alapján megállapította, hogy a felperes a beszerzést szabályosan rögzítette, azonban a termékeket a könyveiben és a beszámolójában helytelenül nem mutatta ki, ez a mulasztás legfeljebb a számviteli rend megsértése miatt járó bírság kiszabását eredményezheti.
- [12] Az alperes felülvizsgálati kérelme alapján eljárta Kúria a 2017. szeptember 23-án kelt Kfv.VI.35.665/4. számú végzésével az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A felek felülvizsgálati peröltségét személyenként 200.000 Ft-ban állapította meg.
- [13] A Kúria szerint a jogerős ítélet megsértette a Polgári perrendtartásról szól 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 177. § (1) bekezdését, mert a termékek vállalkozásból való kivonása nem szakkérdés, hanem bizonyított tényeken alapuló jogkérdés, amelyet az elsőfokú bíróságnak az Áfa tv. 11. § (1) bekezdése, a számviteli alapelvek, különösen az Sztv. 15. § (3) bekezdése és 28. § (2) bekezdés a) pontja alapján kell eldöntenie.
- [14] Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban hozott jogerős ítéletével a másodfokú határozatot az elsőfokú határozatra kiterjedő hatállyal - új eljárásra kötelezés nélkül - hatályon kívül helyezte és az alperest 1.000.000 Ft perköltség megfizetésére kötelezte.
- [15] Indokolásában megállapította, hogy a felperes igazoltan 2015. október 6-án 138.000 Ft-ért értékesítette a perbeli termékeket, azokat a vállalkozásából eddig az időpontig nem vonta ki, így az alperes által vizsgált időszakban nem valósult meg adókötelezettséget keletkeztető tényállás.
- [16] A felperesi előadást elfogadva megállapította, hogy a beszerzett és bizományba adott termékek használhatatlanok, csak korlátozottan értékesíthetők. Beszerzésükre Trade Credit (TC) konstrukcióban került sor, mely szerint az ellenérték úgy kerül

kiegyenlítésre, hogy annak erejéig az értékesítő a felperestől való árubeszerzés esetén árendeményt kap.

- [17] Megítélése szerint a felperes eljárása megfelelt az Sztv. 14. §-ban foglalt megbízhatóság és valódiság elvének, mert az eladó részére nulla előállítási költségű saját áruval fizetett, így a vásárlással bevételt realizált. A felperes a beszerzéskor nem tudhatta, hogy a termékek értékesíthetők-e, és az értékesítésükkor milyen bevételt tud elérni, ezért nem volt tőle elvárható, hogy azokat legalább hulladékértéken felértékelje, helyesen határozta meg értéküket 0 Ft-ban. Ez megfelel a számviteli értékelési elveknek, nem sérült az Sztv. 56. § (2) bekezdése és 28. § (2) bekezdése sem. A felperes az Sztv. 15. § (3) bekezdése sérelmével a könyveiben és a beszámolóban a termékeket nem szerepeltette, de ez a mulasztás adókülönbözet megállapítását nem alapozza meg.
- [18] Indokolása szerint az adóhatóság a tényállás-tisztázási kötelezettségének eleget tett. A Kft1 ellenőrzési anyaga bizonyítékként nem került a döntéshozatal során felhasználásra, ezért az Art. 104. § (3) és (4) bekezdésében foglaltakra tekintettel azt a felperessel ismertetni nem kellett.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [19] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és elsősorban a kereset elutasítását, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. A felülvizsgálati kérelem az elsőfokú bíróság eljárásjogi jogsértéssel kapcsolatos ítéleti rendelkezését nem támadta.
- [20] Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Pp. 270. § (1) bekezdését, 275. § (5) bekezdését és a 252. § (4) bekezdésének első mondatát, mert a Kúria hatályon kívül helyező végzésében foglaltakkal szemben azonos szövegezést tartalmaz a bizonyítékok közül kirekesztett szakértői vélemény V. fejezetével. Az elsőfokú bíróság ismételtén osztotta a TC konstrukció szakvélemény szerinti értelmezését, a két számla ellenében beszerzett termékek értékére és értékesíthetőségére vonatkozó megállapításokat, továbbá azt, hogy a beszerzés ellenértékét a felperes maga állította elő, az előállítási költség 0 Ft volt.
- [21] A jogerős ítélet a Pp. 215. § sérelmével túlterjeszkedik a kereseti kérelmen. A felperes keresetlelevelében az Art. 97. § (4) bekezdésére, a Ket. 50. § (1) bekezdésére és 2. §-a (3) bekezdésére utalással az alperes tényállás tisztázási és bizonyítási kötelezettségének sérelmét állította, továbbá jogsértőnek találta, hogy a Kft1. vizsgálati iratait nem ismerhette meg. A per első tárgyalásán azt állította, hogy az alkatrészek az elértéktelenedett készlet részét képezték, amelyet a leltárszabályzata és a számviteli politikája alapján 0 Ft értéken tartott nyilván. Annak ellenére, hogy az alperesi határozat erre megállapításokat nem tartalmaz, az ítélet tényállási elemként szerepeltette, hogy a felperes használhatatlan és értékesíthetetlen alkatrészeket szerzett be, és azokat 2015. október 16-án értékesítette. Ezáltal a jogerős ítélet sérti a Pp. 166. § (1) bekezdését és 339/A. §-át.
- [22] Előadása szerint az elsőfokú bíróság az Sztv. téves értelmezésével minősítette az alperesi határozatot jogszerűtlennek. Hangsúlyozta, hogy a TC konstrukció útján való fizetés a készletnyilvántartási kötelezettséget nem érinti. A készletekkel kapcsolatos elszámolásnál a

bekerülési értékből kell kiindulni, ha a tényleges érték ennél kisebb, értékvesztés elszámolásával lehet a készlet valós értékét meghatározni [Sztv. 56. § (1)-(2) bekezdés]. A felperesi értékvesztést nem számolt el sem a beszerzéskor, sem év végén, tehát nem állt szándékában - az általa állított értéken sem - nyilvántartani az alkatrészeket.

- [23] A felperes által alkalmazott TC elszámolás nem létező bevételt generált, amely által a sérült az óvatosság és bruttó elszámolás számviteli elve. Hivatkozott arra, hogy a készlet értéke a számlák szerinti bruttó érték, erre nincs kihatással, ha a vevő TC-vel fizet. A jogerős ítélet a beszerzett készletet 0 értékűnek minősítette, figyelmen kívül hagyva, hogy a felperes azt 138.000 Ft + áfa összegért adta el. Utalt arra, hogy folyamatos mennyiségi és készletnyilvántartás vezetése hiányában legkésőbb az év végén az el nem adott árut készletre kell venni.
- [24] A bevételek és a költségek, továbbá a követelések és a kötelezettségek csak az Sztv. kifejezett rendelkezése esetén számolhatók el egymással szemben [18. § (9) bekezdés - bruttó elszámolás elve]. A valódiság elve nem az alkatrészek fellelhetőségének valódiságát jelenti, hanem azt, hogy a főkönyvi könyvelés a törvényi rendelkezések betartásával készül, a beszámolót leltár támasztja alá, a készletek értékét a számviteli értékelési elvek és módszerek alapján határozzák meg [15. § (3) bekezdés].
- [25] Állította továbbá az alperes, hogy a megismételt eljárásban a felperes javára megállapított perköltség összege sérti a Pp. 78. §-át és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. §-ban foglaltakat. Előadta, hogy az alapeljárásban az előlegezett szakértői díjra tekintettel a felperes perköltségének összegét 900.000 Ft-ban állapította meg az elsőfokú bíróság, és a megismételt eljárásban nem adta annak indokát, hogy az összeget milyen indokkal emelte meg. Álláspontja szerint a pertárgyérték és a kifejtett munka alapján a megítélt összeg eltűlzott.
- [26] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [27] A felülvizsgálati kérelem alapos.
- [28] A felülvizsgálat kereteit a felülvizsgálati kérelem határozza meg. A felülvizsgálati eljárásban a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem keretei között, és a megjelölt jogszabályok alapján vizsgálhatja felül [Pp. 272.§ (2) bekezdés, 275.§ (2) bekezdés, BH 2002. 490., KGD 2002. 262]. A felülvizsgálati kérelem a jogerős ítélet eljárásjogi jogsértés tárgyában rögzített indokolását nem támadta, így a felülvizsgálati eljárás ezen ítéleti rendelkezésre nem terjed ki.
- [29] A Kúria a felülvizsgálati kérelem alapján megállapította, hogy az elsőfokú bíróság jogerős ítélete a polgári eljárás lényeges szabályainak megsértésével, a kereseti kérelmen túlterjeszkedve, a felperes megalapozatlan tényállítását elfogadva, a Kfv.VI.35.665/2016/4. végzésben meghatározott utasítást megsértve, az anyagi jog téves értelmezésével helyezte hatályon kívül az alperes határozatát.
- [30] A Pp. 213. § (1) bekezdése alapján az ítéletben foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben érvényesített valamennyi

kereseti kérelemre, a Pp. 215. § szerint azonban a döntés nem terjedhet túl a kereseti kérelmen, illetőleg az ellenkérelmen; ez a szabály a főkövetelés járulékaira (kamat, költség, stb.) is kiterjed.

- [31] A közigazgatási perben megjelölt jogsértések érdemi elbírálásának időbeli korlátját képezi a Pp. 330. § (2) bekezdésében megjelölt 30 napos keresetindítási határidő, továbbá a 335/A. § (1) bekezdésében foglalt keresetmódosítási korlátozás.
- [32] A Pp. 335/A. § (1) bekezdése kimondja, hogy a felperes a keresetét legkésőbb az első tárgyaláson változtathatja meg, a keresetet azonban a közigazgatási határozatnak a keresetlevéllel nem támadott önálló, a határozat egyéb rendelkezéseitől egyértelműen elkülöníthető rendelkezésére csak perindításra nyitva álló határidőn belül lehet kiterjeszteni.
- [33] A felperes keresetlevelében az alperesi határozatot a tényállás tisztázási és bizonyítási kötelezettség, továbbá a Kftl. ellenőrzési iratai ismertetésének hiánya miatt támadta. A felperes a per első tárgyalásán azt állította, hogy a hatóság a piacon értékesíthetetlen készlet vonatkozásában tett jogsértő megállapításokat, ugyanakkor nem hivatkozott arra, hogy a TC fizetési konstrukció alperesi döntést befolyásolja. Előadta, hogy a könyvelés hiányossága esetén az adóhatóság legfeljebb bírságot szabhatott volna ki, az adóhiány megállapítása jogsértő.
- [34] A Kúria megállapította, hogy az alperes határozata nem tartalmaz megállapítást a készlet értékére nézve, és a 30 napos keresetindítási határidőn belül előterjesztett keresetében a felperes nem hivatkozott az alkatrészek értéktelenségére, e körben előadást csak a tárgyaláson tett.
- [35] A közigazgatási per tárgya a hatósági döntés törvényességi felülvizsgálata. A határozattal nem érintett kérdések tárgyalására nincs jogszabályi lehetőség, ezért az alkatrészek értéke nem lehetett a per tárgya. Az elsőfokú bíróság - különösen erre vonatkozó bizonyítékok hiányában - megállapítást a készlet értéktelenségéről nem tehetett, illetve ebből jogszerű következtetést nem vonhatott le. A jogerős ítélet e körben kifejtett álláspontja azért is jogszabálysértő, mert ellentmondásban áll azon megállapításával, hogy a tényállást a felek egyezően adták elő, az alperes a tényállás tisztázási és bizonyítási kötelezettségét teljesítette.
- [36] Emellett az elsőfokú bíróság tévesen vonta a vizsgálat körébe az alkatrészek 2015. október 6-i állítólagos hulladékkénti értékesítését is.
- [37] A Pp. 339/A. §-a szerint a bíróság a közigazgatási határozatot - jogszabály eltérő rendelkezése hiányában - a meghozatalakor alkalmazandó jogszabályok és fennálló tények alapján vizsgálja felül.

- [38] Ezen rendelkezés értelmében - mint ahogy azt a Kúria a hatályon kívül helyező végzésben is rögzítette -, az elsőfokú bíróságnak abban a jogkérdésben kellett állást foglalnia, hogy a felperes a beszerzés napján kivonta-e az alkatrészeket a vállalkozásából, és így adókötelezettsége keletkezett-e.
- [39] Az adóhatósági megállapítás a 2011. november 29. és december 8. teljesítési időpontú számlák könyveléséhez kapcsolódott. Az ellenőrzés jegyzőkönyv 2014. január 28-i keltezésű, az elsőfokú határozat 2014. február 20-án, a másodfokú döntés 2014. május 14-én kelt. Az elsőfokú bíróságnak tehát az ekkor fennálló tények alapján kellett volna a keresetet elbírálnia, és perdöntő bizonyítékként - az egyébként kizárólag a Kúria utasítása szerint a bizonyítékok köréből kirekesztendő szakértői vélemény mellékletét képező -, ezt követően keletkezett hulladékértékesítésről szóló okirati bizonyítékokat figyelmen kívül kellett volna hagynia.
- [40] A felperes keresetében nem vitatta, hogy könyvelésében nem tartotta nyilván készletként a beszerzett alkatrészeket, és azt sem, hogy a bizományosi szerződés alapján azok az alperesi határozat meghozatalakor a tulajdonát képezték. Ezen nem vitatott tények alapján kellett volna a - Kúria végzésében is megjelölt jogszabályok, különösen az Áfa tv. 11.§ (1) bekezdése, a Számviteli tv. 15. § (3) bekezdése és 28. § (2) bekezdése alkalmazásával - a keresetet elbírálni.
- [41] Az Sztv. 14. § (1) bekezdése értelmében a beszámoló elkészítésekor és a könyvvezetés során a 15-16. §-ban meghatározott alapelveket kell érvényesíteni. A 15. § (9) bekezdése értelmében a bevételek és a költségek (ráfordítások), illetve a követelések és a kötelezettségek egymással szemben - az e törvényben szabályozott esetek kivételével - nem számolhatók el (a bruttó elszámolás elve). Az Sztv. 28. § (2) bekezdés a) pontja szerint készletek a vállalkozó tevékenységét közvetlenül vagy közvetve szolgáló olyan eszközök, amelyeket a rendszeres (szokásos) üzleti tevékenység keretében értékesítési céllal szereztek be, és azok a beszerzés és az értékesítés között változatlan állapotban maradnak (árúk, göngyölegek, közvetített szolgáltatások), bár értékük változhat. Ezeket a 28. § (1) bekezdése értelmében forgóeszközként kell nyilvántartani.
- [42] Az alkatrészeket a felperes értékesítési céllal szerezte be, ezt igazolja az általa csatolt bizományosi szerződésen kívül saját nyilatkozata is. A beszerzett gépjárműalkatrészek készletnek minősülnek. Általa sem vitatottan azokat a beszerzéskor kivezette a készletnyilvántartásából, könyvelésében, mérlegében nem szerepeltette. Az alkatrészek selejtezése vagy megsemmisülése, igazolt értékvesztése nem következett be. Ennek megfelelően úgy tekintendő, hogy a felperes az alkatrészeket a vállalkozásából a beszerzés napján véglegesen kivonta, mert azok jogszerű vállalkozási célú

felhasználása (értékesítése) nyilvántartásuk hiányában a számviteli szabályok szerint kizárt. Az Sztv. 15. § (3) bekezdése szerint a könyvvitelben rögzített és a beszámolóban szereplő tételeknek a valóságban is megtalálhatóknak, bizonyíthatóknak, kívülállóknak által is megállapíthatóknak kell lenniük. Értékelésük meg kell, hogy feleljen az e törvényben előírt értékelési elveknek és az azokhoz kapcsolódó értékelési eljárásoknak (a valódiság elve). Ennek következtében a bizományosi szerződés nem helyettesíti az árukészlet nyilvántartását.

[43] Az iratok alapján az is megállapítható, hogy a felperes által csatolt szerződés 2011. november 24-én kelt, a két perbeli alkatrészbeszerzésről szóló számla teljesítési dátuma - 2011. november 29. és december 8. - előtt. Abban nincs utalás arra, hogy a megállapodás később lép hatályba, szállítólevél nem került csatolásra, amelyből a tételek ellenőrizhetők lennének. A felperes és a bizományos által aláírt leltárjegyzőkönyvek és leltárjegyzékek sem tartalmaznak konkrét tételeket, így nem bizonyított, hogy a bizományosi szerződés a perbeli alkatrészekre vonatkozott.

[44] A felperes által hivatkozott Trade Credit (TC) - az elsőfokú ítéletben hivatkozottakkal szemben - nem árendedményt jelent, hanem egy fizetési konstrukció, hitelezési mód, melyben a szerződő felek az ellenértéket nem pénzben, hanem részben vagy teljes egészben saját árukészletből egyenlítik ki az általuk meghatározott időtartam alatt.

[45] Kiemeli a Kúria, hogy a beszerzett árukészlet nyilvántartása nem mellőzhető az ellenérték megfizetésének e módjára tekintettel, mert - a még esetleg ténylegesen nem is értékesített saját árukészlet és a beszerzett árukészlet értékének összeszámítása, vagyis a nettó értéken való nyilvántartás sérti a bruttó elszámolás elvét [Sztv. 15. § (9) bekezdés]. Bevételt is generál, mert úgy tünteti fel a beszerzéskor az ellenértéknek (vagy az ellenérték egy bizonyos hányadának) megfelelő értékű saját készletet, mintha az már értékesítésre került volna annak ellenére, hogy ez csak később, az értékesítéskor következik be. Ezáltal sérül az óvatosság elve [Sztv. 15. § (8) bekezdés], a nyilvántartás és a könyvelés ebben az esetben nem a valós helyzetet tükrözi és nem teljes [Sztv. 15. § (2) bekezdés].

[46] Az Áfa tv. 11. § (1) bekezdése kimondja, hogy ellenérték fejében teljesített termékértékesítés [2. § a) pontja] az is, ha az adóalany a terméket vállalkozásából véglegesen kivonva, azt saját vagy alkalmazottai magánszükségletének kielégítésére vagy általában, vállalkozásától idegen célok elérésére ingyenesen felhasználja, illetőleg azt más tulajdonába ingyenesen átengedi, feltéve, hogy a termék vagy annak alkotórészeinek szerzéséhez kapcsolódóan az adóalanyt egészben vagy részben adólevonási jog illette meg. Mindezek alapján a

Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet téves jogértelmezést tartalmaz, mert a felperes az alkatrészeket a vállalkozásból kivonta anélkül, hogy az áfa-fizetési kötelezettségének eleget tett volna. Az alperes felülellenőrzés során meghozott határozata megalapozott és megfelel a jogszabályi rendelkezéseknek.

[47] Az alperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozott arra, hogy a jogerős ítélet a felperes részére megítélt perköltség összegét tekintve is jogszabálysértő.

[48] A 34.473.000 Ft pertárgyértékű ügyben az IM rendelet 3. § (1)-(2) bekezdése értelmében 10.000.000 Ft 5%-nak megfelelő 500.000 Ft és a fennmaradó 24.473.000 Ft 3%-a, tehát további 734.190 Ft, összesen 1.234.190 Ft állapítható meg az elsőfokú eljárásban ügyvédi munkadíjként. A Kúria a Kfv.VI.35.665/2016/4. számú végzésében a felek felülvizsgálati költségét 200.000 Ft-ban állapította meg, így a megismételt eljárásban, a fél és a megbízottja között létrejött díjmegállapodás csatolásának hiányában, a pernyertes fél részére összesen 1.434.190 Ft ügyvédi munkadíj lett volna megítélhető. Az elsőfokú bíróság által megállapított 1.000.000 Ft tehát nem tekinthető az alperes terhére jogszabálysértően magasnak.

[49] A fentiek alapján a Kúria megállapította, hogy az alperes felülvizsgálati kérelme - az ügy érdemét tekintve - megalapozott, az elsőfokú bíróság a döntéshozatalnál kirekesztendő szakértői vélemény alapján, megalapozatlan tényekkel és téves jogi következtetésekkel indokolta döntését, a kereseti kérelmen túlterjeszkedett [Pp. §, 215. §, 275. § (5) bekezdés, 339/A. §, Áfa tv. 11. § (1) bekezdés, Sztv. 15. § (3), 23. § (1) bekezdés, 28. § (1)-(2) bekezdés]. A Kúria a jogszabálysértő ítéletet a felülvizsgálati kérelemmel támadott részében a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és a keresetet teljes körűen elutasította.

A döntés elvi tartalma

[50] *A termék vállalkozásból történő végleges kivonásának minősül, ha az adózó a beszerzés napján azt értékesítés, selejtezés, értékvesztés elszámolása vagy megsemmisülés hiányában azt nyilvántartásaiból ki is vezeti, mérlegében, beszámolójában nem jeleníti meg. [Áfa tv. 11. § (1) bekezdés]*

Záró rész

[51] A Kúria a pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes jogi képviselőjével felmerült eljárási és felülvizsgálati költségei viselésére.

[52] A Kúria elsőfokú eljárási és a felülvizsgálati illetékre vonatkozó rendelkezései az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 43. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 42. § (1) bekezdés a) pontjában és 50. § (1) bekezdésében foglaltakon alapulnak.

[53] A Kúria a felülvizsgálati kérelemről a Pp. 274.§ (1) bekezdés alapján tárgyaláson kívül határozott.

, 2019. január 31.

. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Stefancsik Márta sk.
előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró